

Sygn. akt VII U 938/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 października 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku

VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Bożenna Zalewska

Protokolant: stażysta Anna Wielgosz

po rozpoznaniu w dniu 28 października 2014 r. w Gdańsku

sprawy T. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania T. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

z dnia 27 marca 2014 r. nr (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje wnioskodawcy T. D. prawo do emerytury od dnia 01 lutego 2014 roku i nie stwierdza odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 27 marca 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. odmówił ubezpieczonemu T. D. prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym z tytułu pracy w szczególnym warunkach, z uwagi na niespełnienie warunków nabycia tego prawa, tj. nie udokumentowania przez ubezpieczonego 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Jednocześnie pozwany informacyjnie nadmienił, że zaliczeniu do stażu prac w szczególnych warunkach nie podlega okres zatrudnienia skarżącego w Wojewódzkim Zakładzie (...) w G. w okresie od 01.06.1985 roku do 31 marca 1987 roku, okres zatrudnienia w Wojewódzkim Przedsiębiorstwie (...) w G. w okresie od 24.01.1983 roku do 15.08.1984 roku, ponieważ ubezpieczony nie przedłożył świadectwa pracy w szczególnych warunkach, ani innych dokumentów potwierdzających fakt pracy w szczególnych warunkach w tych okresach oraz okres zatrudnienia w Wytwórni (...) P. M. w okresie od 01.06.1987 roku do 06.10.1988 roku ponieważ przedłożone świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach z dnia 11.12.2012 roku zawiera braki formalne, a dodatkowo w dniu wydawania świadectwa firma nie istniała.

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł ubezpieczony, podnosząc, iż podczas zatrudnienia w Wojewódzkim Zakładzie (...) w G., w Wytwórni (...) P. M. oraz w Wojewódzkim Przedsiębiorstwie (...) w G. świadczył prace w charakterze kierowcy samochodu ciężarowego.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. wniósł o oddalenie odwołania ubezpieczonego, podtrzymując stanowisko jak w zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony D. T. , urodzony dnia (...), w dniu 25 lutego 2014 r. wystąpił wnioskiem o przyznanie prawa do emerytury. Ubezpieczony nie jest członkiem Otwartego Funduszu Emerytalnego. Wymagany wiek 60 lat ubezpieczony ukończył dnia 20 września 2013 r.

W toku postępowania przez organem rentowym skarżący udowodnił 26 lat, 4 miesiące i 2 dni okresów składkowych i nieskładkowych. W ocenie organu rentowego skarżący nie legitymuje się wymaganym stażem pracy w szczególnych warunkach.

Zaskarżoną w niniejszej sprawie decyzją z dnia 27 marca 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. odmówił ubezpieczonemu T. D. prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym z tytułu pracy w szczególnym warunkach, z uwagi na niespełnienie warunków nabycia tego prawa, tj. nie udokumentowania przez ubezpieczonego 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Jednocześnie pozwany informacyjnie nadmienił, że zaliczeniu do stażu prac w szczególnych warunkach nie podlega okres zatrudnienia skarżącego w Wojewódzkim Zakładzie (...) w G. w okresie od 01.06.1985 roku do 31 marca 1987 roku , okres zatrudnienia w Wojewódzkim Przedsiębiorstwie (...) w G. w okresie od 24.01.1983 roku do 15.08.1984 roku, ponieważ ubezpieczony nie przedłożył świadectwa pracy w szczególnych warunkach, ani innych dokumentów potwierdzających fakt pracy w szczególnych warunkach w tych okresach, zaliczeniu również nie podlega okres zatrudnienia w Wytwórni (...) P. M. w okresie od 01.06.1987 roku do 06.10.1988 roku ponieważ przedłożone świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach z dnia 11.12.2012 roku zawiera braki formalne, a dodatkowo w dniu wydawania świadectwa firma nie istniała.

Okoliczności bezsporne, vide: akta rentowe: decyzja pozwanego z dnia 27 marca 2014 r. – k. 68 , karta przebiegu zatrudnienia –74, wniosek o emeryturę – k. 1-4 a.r.

W okresie od 01.06.1985 roku do 31 marca 1987 roku ubezpieczony był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy w Wojewódzkim Zakładzie (...) w G. w charakterze kierowcy samochodu ciężarowego powyżej 3,5 tony .Przedsiębiorstwo to świadczyło usługi transportowe dla Mleczarni M. w G.-M.. Wnioskodawca jeździł samochodem ciężarowym powyżej 3,5 tony, była to cysterna, którą T. D. zwoził mleko z różnych punktów odbioru mleka/ zlewni na terenie województwa do mleczarni w G.-M.. Rano był kurs o godz. 6.00 do 11.00, a drugi kurs po południu od godz. 17.00 do 21.00 lub 22.00 . Zimą wykonywał zwózkę mleka w godz. 6.00- 15.00, a następnie robił samochodem ciężarowym przerzuty mleka pomiędzy mleczarniami Te czynności wykonywał przez cały okres zatrudnienia w (...) w G., gdzie był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy.

Dowód zeznania św.d. W. S., J. K. oraz M. W.

W okresie od 01.06.1987 roku do 06.10.1988 roku T. D. był zatrudniony w Wytwórni (...) P. M. gdzie również zatrudniony został w charakterze kierowcy samochodu ciężarowego powyżej 3,5 tony, którym to samochodem rozwoził codziennie wody gazowane produkowane przez te wytwórnie do sklepów i zakładów pracy na terenie T..

Dowód : zeznania św.d. M. M. –żony właściciela Wytwórni (...).

W okresie od 24.01.1983 roku do 15.08.1984 roku T. D. był zatrudniony w Wojewódzkim Przedsiębiorstwie (...) w G. gdzie zatrudniony był w charakterze kierowcy samochodu ciężarowego powyżej 3,5 tony był to samochód wywrotka marki J. o tonażu 10 ton, którym to samochodem ubezpieczony woził zboże z elewatorów do młyna.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentacji zgromadzonej w aktach sprawy oraz w aktach ubezpieczeniowych pozwanego organu emerytalnego, których prawdziwość i rzetelność nie była przez żadną ze stron kwestionowana. Sąd również nie znalazł podstaw do podważenia jej wiarygodności z urzędu.

Podstawę ustaleń stanu faktycznego stanowiły także zeznania świadków: M. B., J. K., W. S., Z. T., Z. W. oraz M. W. oraz samego ubezpieczonego tym bardziej, że korespondowały z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem

dowodowym. W szczególności podkreślenia wymaga, że zgromadzimy w sprawie materiał dowodowy w tym zeznania wzajemnie się uzupełniając, stworzyły spójną całość.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

W świetle poczynionych ustaleń faktycznych odwołanie skarżącego zasługuje na uwzględnienie.

Przedmiotem niniejszego postępowania była kwestia ustalenia prawa ubezpieczonego do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym z tytułu pracy w szczególnych warunkach.

Wyniki przeprowadzonego przez Sąd postępowania dowodowego wykazały, że wnioskodawca legitymuje się wymaganym 15 – letnim stażem pracy w szczególnych warunkach, co sprawia, że stanowisko organu emerytalnego odmawiające wnioskodawcy prawa do wcześniejszej emerytury, nie jest słuszne.

Ogólne zasady nabywania prawa do emerytury dla ubezpieczonych urodzonych po 1948 r. zostały uregulowane w treści art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz. U. z 2013, poz. 1440 ze zm.), zgodnie z którym ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, tj. spełniają łącznie następujące warunki na dzień 01 stycznia 1999 r. :

- 1) legitymują się okresem zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż: 65 lat - dla mężczyzn, 60 dla kobiet,
- 2) mają okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej: 25 lat dla mężczyzn, 20 dla kobiet,
- 3) nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Podkreślenia wymaga, iż art. 184 ust 2, zmieniony został przez art. 1 pkt 20 ustawy z dnia 11 maja 2012 r. (Dz.U.2012.637) z dniem 1 stycznia 2013r., co skutkuje tym iż od 1 stycznia 2013r. aby uzyskać uprawnienia do emerytury w warunkach szczególnych nie ma konieczności spełniania przesłanki rozwiązania stosunku pracy.

Należy także zaznaczyć, iż dla uzyskania uprawnień do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym wymagane jest osiągnięcie wskazanego w przepisach wykonawczych wieku, a także przepracowanie określonej ilości lat w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze.

Aktem wykonawczym, do którego odsyła ustawa o emeryturach i rentach z FUS, jest rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Stosownie do treści § 4 tego rozporządzenia pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn,
- 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Zaś w wykazie A, w dziale VIII pkt 2 – prac w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego – (prace w transporcie i łączności) pod poz. 2 wymieniono prace kierowców samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, specjalizowanych, specjalistycznych (specjalnych), pojazdów członowych i ciągników samochodowych balastowych, autobusów o liczbie miejsc powyżej 15, samochodów uprzywilejowanych w ruchu w rozumieniu przepisów o ruchu na drogach publicznych, trolejbusów i motorniczych tramwajów

Dodatkowo wskazać należy, iż zgodnie z przepisem § 2 ust 1 i 2 powołanego wyżej rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Okresy pracy natomiast, o których mowa w ust. 1, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy (§ 2 ust. 2).

Trzeba jednak zwrócić uwagę, że zgodnie z utartą praktyką i orzecznictwem w postępowaniu przed sądem, okresy zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przewidziane rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze mogą być ustalane także innymi środkami dowodowymi niż dowód z zaświadczenia z zakładu pracy (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 10 marca 1984 r., III UZP 6/84 oraz uchwała Sądu Najwyższego z dnia 21 września 1984 r. III UZP 48/84), a więc wszelkimi dopuszczalnymi przez prawo środkami dowodowymi.

Bezspornym jest, iż ubezpieczony na dzień 1 stycznia 1999 r. udokumentował okres składkowy i nieskładkowy w wymiarze 26 lat, 4 miesięcy i 2 dni, ponadto nie jest członkiem OFE. Bezspornie również w dniu 20 września 2013 r. ukończył wiek 60 lat. Nie udokumentował natomiast na dzień 1 stycznia 1999 r. wymaganych 15 lat pracy w szczególnych warunkach,

W ocenie Sądu wynik przeprowadzonego w sprawie postępowania dowodowego daje jednak podstawę do stwierdzenia, iż ubezpieczony legitymuje się wymaganym przez prawo 15- letnim okresem pracy w warunkach szczególnych, za taki okres bowiem należy uznać następujące okresy: okres zatrudnienia w Wojewódzkim Przedsiębiorstwie (...) w G. od 24.01.1983 roku do 15.08.1984 roku, okres zatrudnienia w Wytwórni (...) P. M. od 15.05.1987 roku do 06.10.1988 roku oraz okres zatrudnienia skarżącego w Wojewódzkim Zakładzie (...) w G. od 01.06.1985 roku do 31 marca 1987 roku z wyłączeniem 08.08.1986 roku w których ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy świadczył pracę w charakterze kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony (wykaz A dział VIII poz. 2 załącznika do cyt. wyżej Rozporządzenia rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r.).

W ocenie Sądu Okręgowego wynik przeprowadzonego postępowania dowodowego w postaci zeznań powołanych w sprawie świadków jak również analizy złożonej przez ubezpieczonego do akt organu rentowego dokumentacji – w szczególności w postaci angażów dokumentujących sporny okres zatrudniania wnioskodawcy dają podstawę do twierdzenia, że odwołanie ubezpieczonego jest zasadne.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że przedłożone przez wnioskodawcę angaże poparte zeznaniami powołanych w sprawie świadków stanowią miarodajny dowód na to, że ubezpieczony w istocie świadczył pracę w charakterze kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. Należy wskazać, iż świadkowie J. K., W. S., Z. T., Z. W. oraz M. W. stanowią dla Sądu wiarygodne osobowe źródła dowodowe, ponieważ pracowali w zakładzie pracy w okresach co do zasady pokrywających się z zatrudnieniem skarżącego - w związku z powyższym należało uznać, iż posiadają wiedzę w zakresie prac w rzeczywistości wykonywanych przez ubezpieczonego. Podobnie zeznania żony właściciela Wytwórni (...) P. – M. B., która razem z mężem zajmowała się sprawami Wytwórni należało zdaniem sądu uznać za wiarygodne.

Biorąc pod uwagę powyższe należy wskazać, iż bez wątplenia charakter pracy świadczonej przez ubezpieczonego w spornych okresach podczas których wykonywał kolejno prace kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3, 5 tony (tj. od 01.06.1985 roku do 31 marca 1987 roku, od 01.06.1987 roku do 06.10.1988 roku .) kwalifikują się do zaliczenia do pracy w szczególnych warunkach (wykaz A, dział VIII poz. 2 Rozporządzenia rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r.).

W konkluzji, z wyżej przytoczonych względów Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. w związku z cytowanymi wyżej przepisami, zmienił zaskarżoną decyzję organu rentowego z dnia i przyznał wnioskodawcy prawo do emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach od dnia 01 lutego 2014 r. (tj. od dnia w którym ubezpieczony wystosował wniosek o przedmiotowe świadczenie) - o czym orzekł w sentencji wyroku, a także wnioskując a contrario, nie stwierdził odpowiedzialności pozwanego organu rentowego za nie ustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji, mając na uwadze fakt, iż dopiero wyniki niniejszego postępowania dowodowego pozwoliły na poczynienie wiążących ustaleń co do charakteru zatrudnienia ubezpieczonego, mającego wpływ na jego prawo do wnioskowanego świadczenia.

SSO Bożenna Zalewska